440Clàssica&Jazz | Sergi Núñez | Actualitzat el 11/05/2022 a les 18:15

El pop amb nom de dona agafa un format coral amb la Capella Polifònica de Girona

La formació presentarà aquest vespre al Claustre de Sant Daniel el projecte 'Dones a veus', que arranja per cor mixt diferents cançons de dones | Parlem amb Martí Ferrer, director de la formació i ideòleg i arranjador de les versions

La Capella Polifònica de Girona | Pau Pumerola

Aquest vespre, a partir de les 21 h, la **Capella Polifònica de Girona** estrenarà al Claustre de Sant Daniel de Girona un projecte molt singular. Dins de la programació del festival *A capella* i amb el nom de *Dones a veus,* la formació coral mixta versionarà diferents cançons d'artistes dones com **Roba Estesa**, **Clara Peya** o **Judit Neddermann**, entre d'altres. El conjunt d'aquests arranjaments seran publicats en un llibre pròximament per Ficta Edicions i pel mateix conjunt vocal. A més, la interpretació de les versions estarà intercalada per diversos fragments de la periodista bielorussa Svetlana Aleksiévitx, extrets del seu llibre *La guerra no té cara de dona*, publicat en català per l'editorial Raig Verd (2018). Paral·lelament, el concert serà d'entrada lliure, però comptarà una taquilla inversa. Tota la recaptació es destinarà íntegrament a la conservació del Monestir de Sant Daniel. Parlem d'aquest concert amb **Martí Ferrer**, ideòleg i arranjador d'aquestes versions i director del conjunt vocal.

Quina va ser la gènesi de 'Dones a veus'?
Tot va partir de la primera peça que vaig fer, que era "Cant de lluita" de **Roba Estesa**. El vaig arranjar per a una inauguració del curs acadèmic de la universitat. Volien que fos el tema central

fos la igualtat d'oportunitats, la igualtat de gènere, etc. I, per això, vaig escollir aquest tema. Un any després, vaig anar a la gala dels Premis Enderrock 2019. Com que jo vinc de la música clàssica, no estic gens al dia de la música actual pop-rock i, allà, vaig escoltar per primer cop l'actuació de la **Clara Peya** i la **Judit Neddermann**. Aquelles músiques em van quedar allà i vaig tenir la idea de reprendre-les d'alguna forma amb el format coral. La idea de fer alguna cosa amb música moderna actual ve del costum que les corals canten habitualment versions de la nova cançó. I com que de la música més actual no hi ha arranjaments, aquestes peces de lluita i de feminisme em van motivar a posar-m'hi.

Per què has optat per fer-ho en format coral i no en un altre format de la música clàssica?
Principalment, perquè el que jo més dirigeixo són cors. És l'àmbit que tinc més a mà i on em sembla que pot tenir més recorregut, ja que hi ha molts cors joves i amateurs que tenen ganes de fer aquest repertori. També hi ha un aspecte paradoxal: totes aquestes cançons amb protagonisme femení són per a ser cantades per cors mixtos. I això també m'agrada. Les versions són volgudament mixtes.

Parla'm també sobre la resta versions que no has mencionat abans.
He fet "Elektra" de **Joan Miquel Oliver**, que ell no és dona però la protagonista de la cançó sí que ho és; "Vestida de nit", popularitzada per **Sílvia Pérez Cruz**, i per últim, també n'hi ha una altra que no estrenarem avui. Es tracta de "Cançó de fer camí", de **Mireia Vives i Borja Penalba** amb text de Maria Mercè Marçal. A més, també recuperem una de les versions de la nova cançó, com la de "23 de gener" de **Josep Tero**.

Capella Polifònica de Girona Foto: Pau Pumerola

Com has treballat els arranjaments? Són tots igual o té unes textures i sonoritats diferents?
He mirat que tots els arranjaments fossin diferents. He utilitzat tècniques molt diverses en cada arranjament. Per exemple, "Vestida de nit" té una escriptura molt coral i contrapuntística. La melodia se la van passant totes les veus i té una escriptura molt més convencional i polifònica. En canvi, "No volem cops", de la **Judit Neddermann**, té un acompanyament més d'efectes i la melodia apareix molt més neta i limitada, i "Cant de lluita" és molt homofònica en una línia prou

similar a l'original de **Roba Estesa**. Fins i tot, a "Elektra", la melodia la porten sempre les veus de les dones i van fent contrapunts imitatius mentre les veus d'homes canten la melodia de l'*Elektra* de **Richard Strauss**. No tenen res a veure les dues melodies, però és un pastitx divertit.

A part d'aquest eix feminista, aquest projecte persegueix intentar presentar la sonoritat coral a un públic que no està familiaritzat?
No sé si passarà això o, més aviat, al revés. És a dir, que el públic de la clàssica sentirà un repertori que li pot ser desconegut i molt diferent del que estan acostumats. Tant de bo gent del pop vingui i descobreixi la música coral, però em temo que serà el públic de música coral qui descobrirà per primer cop algun d'aquests artistes versionats.

Llavors hi ha alguna cosa a fer per a aconseguir apropar i connectar la música coral i la clàssica el públic que hi està força allunyat?
La música clàssica no ha de fer res. No crec que hàgim de canviar res sobre la música clàssica. Està molt bé com està. El que s'ha de canviar són els hàbits de consum i l'accessibilitat. Per exemple, jo no puc anar mai al Liceu perquè els preus són impossibles. Bona part d'aquesta barrera és a causa d'això. I l'altre factor és el *mainstream*. Si aconseguíssim que la clàssica, els seus artistes i autors tinguessin més presència mediàtica, potser ompliríem totes les sales. En el món de la clàssica hi ha gent que és molt interessant, atractiva i amb un gran discurs.